

FLUR

Peace Love Unity Respect

Newsletter published by
No. 1. 15.06.2001.

Spica

“Svi bi mi trebali biti jedna velika nasmješana raznolika šarena tolerantna gomila što slavi zajedno...”

Why PLUR?

Intro

Čemu služe ovakva minijturna subkulturalna izdanja? Ne pokreću trendove, ne nude iscrpne članke o glazbenim i tehničkim temama, niti ekskluzivne i bogato ilustrirane reportaže sa velikih i dalekih događanja. Modni savjeti i dijete neće više biti spomenute. O seksu malo.

Glavna je svrha PLURa pratiti scenu - komentirati, pisati i raspravljati o aktualnim događajima na sceni i pružiti mogućnost partijanerima da se informiraju, da komuniciraju i da učine scenu barem malo boljom. Ponekad ćemo napraviti pogled unazad, ponekad pogled u budućnost, po potrebi se spuštati u pakao droge ili političke visine, ali ćemo dati sve od sebe da to budu tekstovi ljudi sa scene namijenjeni ljudima sa scene. Ostali nas ne zanimaju; ovo malo izdanje male tiraže i skromne opreme namijenjeno je nama.

U deset godina domaće rave/party/clubbing scene zabilježen je samo jedan pokušaj nekog internog izdanja – bila je to ‘Subkultura’ (1997-98). Nadamo se da će PLUR popuniti prazninu nastalu nestankom ‘Subculture’ i potpomoci scenu.

Jer party je važna stvar.

Vjerujem da smo ponudili dovoljno dobre razloge zašto smo se odlučili pokrenuti ovo izdanje. Ostaje još pitanje zašto upravo ovakav naziv. Kakvu vezu ove četiri emocije imaju s toliko nam značajnom scenom?

Svatko od nas sigurno ima u posebnom sjećanju svoj prvi rave party. Nakon nekog vremena, vjerojatno se nećemo sjećati muzike koja se puštala, ali prvi doživljaj atmosfere partyja ostat će trajna uspomena. Osjećaj da su svi ljudi oko nas prijatelji s kojima možemo bilo kada započeti razgovor o bilo čemu, kao da se već godinama poznajemo. Osjećaj da je potpuno svejedno kako ću plesati, da nije toliko bitno što su mi hlače malo ofucane i što mi je faca baš danas oprištavila. Nije bitno kako izgledaš, otkuda si došao i što radiš. Tu si, i mi te prihvaćamo kao dio nas, jasno, ukoliko ti to želiš.

Takvi rave partyji izronili su u Engleskoj, krajem osamdesetih i atmosfera na njima opisana je preko četiri koncepta, koji će kasnije postati kameni temeljci virusa koji se početkom devedesetih proširio na cjelu Europu: Mir, Ljubav, Zajedništvo, Poštovanje. Iz njihovih je početnih slova (Peace, Love, Unity, Respect) potom nastala magična skraćenica koja će kasnije postati osnovnim idealom rave scene - PLUR.

I ta je riječ možda najbliži opis atmosfere rave partyja.

Sami će partyji, neovisno o vrsti muzike koja se na njima pušta (techno, house, trance, drum&bass...) izgubiti smisao ako se PLUR atmosfera na njima ne osjeća - postaju tek nešto drugačije Saloon večeri, s malo drugačijom i malo manje pjevnom muzikom. A tu atmosferu na partyju stvaramo mi. Odgovornost je na svima nama. Svatko od nas donosi na party mir, pružava ljubav, stvara zajedništvo, poštuje druge.

Takav stav nećemo steći uzimanjem droga ili alkohola - moramo ga izgraditi, ili sami, ili uz pomoć ljudi i prijatelja oko nas. I kada to izgradimo, moramo ponijeti u tom raspoloženju druge ljude oko nas i podijeliti naš osjećaj s njima. I to dijeljenje "vibre" s drugima ono je što nas najviše čini sretnim na partyjima i razlog je zašto partyje posjećujemo, neovisno o tome radimo li to tako da se smješimo drugima, djelimo im lizalice ili se kucamo bocama pive kada se odmaramo od plesanja.

Naravno, ovo sada nije priručnik "Kako se ponašati na rave partyjima", jer svatko od nas svakako je drugačija osoba te doživljava stvari i izražava se na svoj način. Dakle, bez pokušaja da sada držim predavanja, pokušat ću opisati što svaka od komponenti PLURa znači i kako utječe na naše ponašanje na partyju.

Mir

Partiji uvijek su slovlili kao mjesta gdje ćete teško naći partnera za fizički obračun. I to je blago rečeno; unatoč ponekad nesnosnim uvjetima, uvijek vlada atmosfera prijateljstva. Mir je ono što osjećamo kada nakon 10 sati skakanja na partiju zadovoljno čekamo tramvaj na putu kući. Mir je kada netko prođe pored tebe i gurne te dok plešeš na svoju omiljenu stvar, a ti mu se nasmejšeš i stisneš mu ruku. Ili kada se dvojica ravera usred dizalice lupe glavom u glavu, te onda podijele bocu vode koju jedan od njih ima.

Ili, npr. jedan stvaran događaj:

"(...) Evo scena koja mi se dogodila na partiju (...) Neka ženska se nstop dere ko budala "IDEMOOOO", i meni došlo navrh tikve, i primim ženu ku za glavu, i u uho svom snagom DOSTAAAAAAAIAAAAAAAAA!!! I žena se okrene prema meni, čopi me za glavu, i poljubi u lice. :) No comment. :) Peace, Love, Unity, Respect, Love.. :)"

Naprосто, stvari koje nam nisu po volji se dešavaju, a naša reakcija ne mora biti nasilna. Opsiješ, nasmiješ se i ideš dalje. Ili to isto, ali

Ljubav

Nakon ove prve dvije stvari, zajedništvo se nameće kao logičan nastavak. Ali to nije ono "jedinstvo" u kojemu svi mislimo isto, radimo isto i izgledamo isto, već je upravo različitost i raznolikost jedna od glavnih vrijednosti rave subkulture, čime se malo koja druga može pohvaliti. Opet, koliko god bili različiti, osjećaj je da je nešto veće tu na djelu te da smo, barem tih nekoliko sati na partiju, dio jednog plemena koje tu zajedno pleše i slavi. To pleme nije zatvoreno, svatko tko želi može postati njegov dio. Pritom se ne gubi identitet; nismo navijači na nogometnim utakmicama koji se deru u jedan glas... to je prije kaos šarenih glasova, pojava i ideja u koji smo uronjeni. Za nas ne vrijedi da se gomila racionalno ponaša tek kada su sve mogućnosti iscrpljene - jer nismo gomila, nemamo vođu, a cilj... pa, osim neke maglovite ideje dobre zabave, druženja i želje za boljom i mirnijom budućnosti, nema nekih ciljeva za koje bi se agresivno borili.

Zajedništvo

I dok je mir ono u nama sto cini preduvjet ne samo za party već i funkcioniranje uopce, ljubav je ono što bezuvjetno dajemo drugima oko nas. Bile to čelave natmurene face na šanku, sredene cure od DJ-a koje stoje uz stage, osnovnoškolci kojima su na svom prvom izlasku nakon ponoći, ili naprosto ljudi poput nas, kakvi god mi bili, za svakog od njih rezerviran je barem smješkak i pokoja lijepa riječ dođe li do konverzacije. A kada ljudi oko nas osjećaju to isto, party čini da smo nakon njega puni pozitivne energije i novih ideja i motiva. I naravno, kada plešeemo, svto to skakanje dobiva novi smisao.

Poštovanje

Ovo je možda glavni element, iz kojeg sve ovo gornje proizlazi, a kojeg sigurno najviše nedostaje na sceni. Poštovanje spram drugoga znači da ga poštujemo kao sibi ravnog; kao osobe koja također ima stavove kao i ja i koji ne moraju nužno biti jednaki. Iz poštovanja proizlazi da drugi imaju na partiju jednaka prava kao i ja i da se oni također žele zabavljati, kao što i ja želim. Oni su dio plemena kao i ja i svatko na partiju nalazi nešto svoje što ga privlači. Kada vidim nekoga kako pleše, potpuno povučen muzikom, neću mu kvariti zadovoljstvo samo zato što ja baš sada moram proći - sigurno ima i drugdje mjesta. Sada se pušta muzika koja se meni ne sviđa, maknut ću se sa floora, kako bi oni koji uživaju imali više mjesta i mogli bolje uživati.

Tu se često zaboravlja da bi i organizatori trebali biti dio plemena ili barem element bez kojeg svega ovoga ne bi ni bilo. Koliko god oni često zaradivali na nama, oni ipak ulažu neki trud i napor i ne bi im trebali otežavati stvari, pogotovo ako je u pitanju open-air događaj, gdje organizatori ne ubiru profit. Otrilike, to bi značilo da ne bacamo smeće više nego što je potrebno, ne radimo štetu i ne ismijavamo organizatore zbog nekih propusta za koje oni možda nisu krivi, ili do kojih je uslijed previse dobre volje a premalo iskustva došlo. Ako imamo prigovora, sigurno ih možemo bolje izraziti u izravnom razgovoru nego obješću. Op'enoito, dobra volja organizatora nešto je što se više cijeni od same tehničke izvedbe, bila ona dobra ili loša - često se više duha imati partiji koje organizira skupina fanova, koliko god bili amaterski izvedeni, nego profesionalne urađeni mega-događaji iz kojih stoje skupine s jednim ciljem maksimizacije dobiti, bez imalo obzira spram ljudi na sceni.

(seadd)

Tko smo, što smo, gdje idemo...

Klupska scena i party, od svojih početaka odišu duhom slobode, te atmosferom prijateljstva i zajedništva. Međutim postoji i mračna strana. Pojave poput neljudskih uvjeta na partijama i posjetitelja koji manje ili više redovito konzumiraju droge na takvim događanjima često prijete tragedijama. Posljednjom popularizacijom scene, nakon 1999. situacija se zakomplicirala - scena je sve veća, profitti rastu, uvjeti na partijama često postaju sve bjedniji, sve je više mlade i neiskusne ekipe, a niti droge nikad ne nedostaje. "Nadležni organi" ne da nemaju nikakvu ideju o tome kako poraditi na rješavanju tih problema, već uglavnom ignoriraju samo njihovo postojanje. Kada se temi obrati pozornost, kampanjski se pribjegava demagogiji i/ili represiji, recijama i zatvaranjima. Za obje se metode zna da u pravilu daju samo sporadične rezultate.

Nekolicina, već duže prisutnih na clubbing/rave/ party sceni odlučili su se posvetiti ovim pitanjima na nov način. Potaknuti iskustvima zapadnih zemalja (gdje harm-reduction programi postoje već godinama i zaživjeli su kao normalna pojava) organizirali su udruhu građana koja za svoj cilj ima poboljšanje uvjeta na sceni. Tako je nastala UDRUGA ZA ZDRAVLJU SUBKULTURNU SCENU 'ŠPICA'.

Udruhu čine članovi-volonteri iz svih krajeva Hrvatske (od programera preko psihologa i sociologa do dizajnera), u dobi 18-38 godina, koji žele promijeniti trenutnu situaciju. Institut OTVORENO DRUŠTVO HRVATSKA pomogao je projekt pod nazivom 'ŠPICA' kojemu je prioritet pružanje kvalitetnih informacija o događanjima i problemima vezanim uz party-scenu u Hrvatskoj.

Cijevi projekta su:

- Pružiti svima koji sudjeluju u hrvatskoj party sceni informacije o smanjivanju štete, učincima droga, izbjegavanju kriznih situacija i djelovanju u slučaju kritičnih stanja. Informacije će biti dostupne svim mladim ljudima na sceni.
- Povećati osjetljivost vodećih ljudi na sceni (organizatora, DJ-a i drugih sudionika) na dobrobit ravera/clubbera i tako stimulirati

kvalitetniju i sigurniju scenu u skladu s potrebama sudionika.

- Povezati mlade i entuzijastične ljude, pripadnike subkulture - kao aktiviste i "čuvare" scene.
- Ohrabriti i tamo gdje je moguće podržati mlade ljude s potencijalom i voljom da osmisle vlastite projekte koji će poboljšati party scenu.

Konkretno, prvi korak ŠPICE bilo je izdavanje više flyera s informacijama o akutnim temama party scene i postavljanje web stranica s relevantnim sadržajima. Volonteri ŠPICE koji su prošli kroz trening domaćih i stranih stručnjaka na području harm-reductiona rade i na terenu - pomažu ljudima i šire informacije. Za pitanja ili krizne situacije na terenu gdje nismo u stanju pomoći, osigurali smo pomoć liječnika (a uskoro i pravnik) u vidu savjeta i odgovora. Upravo čitate newsletter koji se bavi aktualnim zbivanjima na sceni.

Blisko surađujemo sa slovenskom udrugom DrogArt, koja se istim stvarima bavi već tri godine, a pomažu nam i Metropoliink i harm reduction tim Unity iz Nizozemske, te Hrvatski crveni križ.

U početku će se veći dio aktivnosti ŠPICE zbitvati u Zagrebu, gdje se nalazi veći dio članova udruge, ali planiramo pokriti sve veće partye i gradove u Hrvatskoj, što mobilnom ekipom, što uz pomoć volontera-aktivista iz drugih gradova. Distribucijom informacija na temu "sigurnijeg plesa" želimo poticati ljude koji se okupljaju na sceni da ne konzumiraju droge, ili ako su sami odlučili da to čine, da budu svjesni svih opasnosti i posljedica koje to sa sobom nosi - da to čine sigurnije. Ljudi prisutni na sceni često se bave rizičnim aktivnostima čijih svih posljedica nisu svjesni. Tek pružanje informacija o svim karakteristikama takvog životnog stila može voditi njegovoj racionalnoj i dobrovoljnoj adaptaciji, ali i potaknuti društvo u cjelini da se na konstruktivan način počine baviti i ovom tematikom.

Stariji među nama sigurno se pitaju “Pa zar je tako dugo vremena prošlo?”
Da, da, već deset godina generacije ravera liju znoj po hrvatskim
klupskim prostorima i ne pokazuju znakove umora...

Prvih 10 godina

Techno u Hrvata:

Ove godine pokret vezan u elektronsku glazbu (u raznim vremenima na raznim mjestima zvan acid-house, rave, clubbing ili jednostavno party-scena) u svojoj domovini (odnosno domovinama – VB i SAD) ulazi u svoje teen-godine. Nešto bliže, u Zagrebu, to putovanje traje već deset godina – što je prava prilika za jedan brz osvrt unazad.

U sljedećem prikazu neću spominjati DJ-e - iako su neki igrali stvarno veliku ulogu i vodili scenu godinama. Već je barem pet DJ generacija prošlo scenom i učenici sustižu učitelje – ali ni učitelji se ne daju. Ponekad, ali samo ponekad izgledaju umorni.

Sve je počelo sa zvukovima – dopirali su sa zapada i zalazili u kompjuterske demoe i igre, te opskurnije radio i TV emisije. Rado smo ih slušali; kod kuće, na tulumima i po skloništima. Međutim, prava scena još nije postojala.

Početkom 1992. kreću prve javne slušaonice i underground partyi koji broje po nekoliko desetaka ljudi. Stiže i ecstasy. Godinu dana kasnije, 1993. postoji nekoliko klupskih večeri (prvo Gjuro, zatim Aquarius) i više stotina ljudi koji ih pohode.

Scena izlazi iz podzemlja na dan mrtvih 1993. na Under City Rave-u, u katakombama ispod zagrebačkog Gornjeg grada gdje se nakrcalo više tisuća ljudi; odaziv koji je iznenadio sve, pa i organizatore koji nisu niti otisnuli dovoljno karata da zadovolje interes. U ovo doba dominira frankfurtski i belgijski zvuk; u prvo vrijeme techno, zatim više hardcore, da bi 1994. dominirao “klasični” tranče. Upravo 1994. dolazi do eksplozije; scena se pojavljuje i izvan Zagreba (Split, Istra, Međimurje).. Skoro je svaki dan party, skoro svaki vikend neki veći rave na nekom novom i čudnom prostoru (pa i “megapartyi” poput Future Shock serijala).

Partye pohode tisuće mladih sitih primitivizma, rata, agresije i stresa, koji jedva čekaju da nestanu u glazbi, zajedništvu i ekstazi partya.

Krajem 1994. scena po prvi puta kreće nizbrdo – ljudi su se umorili i zasitili od istog zvuka i iste droge, novih je “regruta” malo, a u medijima i “pravovjernoj” javnosti pokrenuta je velika hajka protiv rave scene kao legla droge i gluposti. 1995. osim prodora House glazbe i speeda, bilježi opadanje broja partya i zamiranje velikih spektakala (posljednji nestaje Future Shock), a krajem godine techno se pušta samo u dva zagrebačka kluba – Aquariusu i Mungosu (Kašini).

Dok je prvi klub krasila više distancirana atmosfera i progressive zvuk, u Kašini je redovito bilo velikog veselje i svačega dobrog i lošeg. Ta su dva kluba nosila scenu u Zagrebu, kroz jedan mirni period 1996-1997. kada je prošlo dosta kvalitetnih gostiju (od Garniera preko Plastikmana do Millsa i Acquavive - pomak od kontinentalne produkcije). U to vrijeme scena je bila življa još u Istri i Dalmaciji oko Splita. Krajem 1997. dolazi do novog zamora i mrkih faca na sceni. Kašina se zatvara u spektakularnoj raciji (gdje uhapšene odvoze autobusom), a Aquarius prestaje s programima techno i house glazbe.

Nakon nekoliko gotovo praznih mjeseci u proljeće 1998. party scena se vraća u The Best: najluksuzniji klub u zemlji – i to s “Kraljevstvom” - postavom iz Kašine, Uskoro u Best dolazi i goa/psy trance večer pod nazivom “Astralis”, koji postaje omiljen među najmlađima. Aktivira se još nekoliko ekipa koji rade više ili manje komercijalne partye. Osim “mainstream” techno/goa/tech-house partya, nastaje i nekoliko alternativnih scena koje se formiraju tijekom 1998; od anaroidnog tribala u Močvari i kasnije Attacku, preko male ali uporne drum ‘n’ bass scene, do šminkerskih i atmosferičnih klupskih fusion/house večeri “Kontrapunkt”.

Početkom 1999. opet se svaki tjedan dešava po nekoliko partya; od najvećih klubova do malih poluprivatnih prostora. Vraćaju se i veliki partyi u dvoranama i na otvorenom (pogotovo ljeti – sjajni Aquatica festival i tradicionalni free party na Ponikvama). Ali najveći nalet tek slijedi. Između jeseni 1999. i proljeća 2000. scena se, potpomognuta tech-house zvukom promoviranim od projekta Stereo Studio, penje u orbitu i definitivno izlazi iz undergrounda. Tjedno ima po dvadeset, pa i trideset partya, od toga samo pola u Zagrebu. Inače prilično anemična scena u Dalmaciji ljeti postaje prepuna partya, a u unutrašnjosti, pogotovo Osijeku, scena jača. “Valkana beach 2000” i ponovo pokrenuti “Future shock 2001” po prvi puta prelaze broj od 10 000 ljudi.

Još od 1994. grupa techno-entuzijasta okuplja se na Internet newsgrupi hr.rec.music.rave (sada hr.alt.rave), komentira glazbu i zbijanja, te ponekad napravi kakvu web stranicu, ali tek tijekom 2000. nastaju stranice koje redovito prate i najavljuju zbijanja na sceni – www.pegla.com i www.urban-fetish.com (ovaj potonji je krajem prošle godine prekinuo s radom, da bi njegovo mjesto zauzeo www.er45.com).

No veliki broj ljudi ne znači i veliku kvalitetu scene; val se krajem 2000. preklapa i zagrebačkom se scenom još jednom šire mrki pogledi, kronično pretjerivanje s drogama (pa i alkoholom), tučnjave i seljaštvo. Takvoj se situaciji pridružuju organizatori koji ne brinu pretjerano o uvjetima na partyama – gdje puštaju u prostor više ljudi nego što može stati, isključuju pitku vodu, podižu i podižu cijene. Trenutno je scena nešto manja i prilično mračnija nego prije godinu dana; izgubila je puno krvi, ali preživjeti će. Uvijek preživi.

Put je bio dug... a tek je počeo.

DJ Mary

Techno kao glazbeni pravac ove godine navršava 10 godina svojega prisustva na ovim prostorima. Možda je stoga i prigodno intervju otvoriti upravo s tobom kao DJ-em koji je na sceni kontinuirano prisutan od samih početaka. Za razliku od drugih vrsta muzike i subkultura, techno nema dugu tradiciju, te je svojim dolaskom u ove krajeve morao pridobivati ljude s drugih glazbenih pravaca. Koliko je poznato, ti dolaziš iz body/electro "škole". Što si našao u technu tada, čega nije bilo u electru?

Pa, ja sam uvijek težio nekoj novoj muzici, zanimljivijoj i drugačijoj od nekog mainstreama. A tada u doba body/electra mi je to bio nekako jednostavan put razvoja jer muzika se puno modernizirala i postala dio modernog doba. Mogu biti zahvalan electro body glazbi i ostalim sličnim pravcima koji su nicali oko toga jer su mi pomogli i napravili bolji background da uvijek daljnji techno movement i produkciju. Uvijek ponavljam da je za svakog dj-a bitno kakav background ima, koliko je naslušan i koliko zna o glazbi. Utoliko će se onda bolje uklopiti u ono što je odlučio puštati i prezentirati publici. I 100% stojim iza onog što radim i puštam danas, jer naslušao sam se dosta glazbe, od experimentalne, ambientalne, industrijske, išao na dosta koncerata u to doba a i sam sam tada organizirao neke electro bendove. Tako da techno jest bio tada neki pomak u razmišljanju, jedna stepenica više u cjelokupnom klupskom događanju, dasila se nova atmosfera koja je stvarala novu kulturu mladih i novi oblik zabave koji su ljudi polako ali sigurno prihvaćali.

Kako doživljavaš scenu danas, u usporedbi s ranejšim počecima? Jesmo li negdje krenuli krivo i jesi li jos uvijek u stanju preokrenuti nečije glazbene stavove, kao što se desilo meni prilikom našeg "prvog susreta" iz uvoda?

Scena ide svojim tokom, nešto se dešava uvijek. Sjećam se doba kad smo bili u ratu i imali strašne partye tada. To je nešto neverovatno i uvijek se sjećam tih partya u Aquariusu, bili su to odlični happeninzi sa odličnim gostima izvana. Mislim da nismo krenuli krivo jer ti ne možeš utjecati na razvoj scene, možeš ljudima jedino davati dobre ili loše goste, educirati ih. A sad pitanje je šta će oni od svega toga prihvatiti. Ono što ja čujem sa strane od mlade populacije

koja dolazi na party-e daje mi neki uvid u scenu. Dosta mi ih dolazi i kažu kako sam negdje bio dobar, te da sam im promijenio muzički ukus i da vole moju muziku. Znači to je odgovor na tvoje pitanje, može se i danas tu publicu zaintrigirati da razaznaju da im je nešto dobro a nešto drugo nije, te ih natjerati da ipak koliko toliko slušaju to na što su došli.

Odgovara li techno muzici i rave kulturi više oblik malene "insiderske" zajednice, s tjednim okupljanjima u nekom manjem klubu ili je ovakvo funkcioniranje s masom velikih događaja optimalan oblik?

Mislim da je normalno da se povremeno dešavaju party-ji tipa Future Shock jer to dolazi s populariziranjem cijele scene i naravno pokušava se dobiti i ujediniti što više ljudi na jednom mjestu. Tu je značajan i utjecaj nekih vanjskih sličnih događaja tipa Mayday, Love Parade, i sličnih iskomercijaliziranih masovki. Ljudi se žele povoditi za tim, biti dio zapada i napraviti nešto slično ovdje. Naravno puno toga također rade i sami TV programi koji dosta rade na popularizaciji te druge strane "techna", komercijalne (Mtv, Viva,...). Meni više osobno pašu klupski prostori do 1000-1500 max. ljudi, kao što je npr. Tvornica jer je bolja komunikacija s publikom i bliže si im.

Vezano na to, jesu li droge činile dobro ili loše sceni? Pitam to zato što techno, ne samo kod nas, sasvim sigurno ne bi dostigao toliku masovnost da nije bilo ecstasija. S jedne strane imamo ljude koji dolaze na partye jer zbilja uživaju u muzici a s druge ljude koji trizejni sasvim nikada ne bi ni ušli na party. Nisu rijetke pojave da ljudi "okuse" partye samo zbog droge, da bi tek kasnije shvatili da im se muzika zapravo sviđa. S druge strane, upravo droge čine da je rave na toliko lošem glasu. Kada bih se stavio u ulogu zabrinutog roditelja 16 godišnjeg djeteta, ozbiljno bih se zabrinuo kada bi mi reklo da ide na neki party na kojemu se pušta techno.

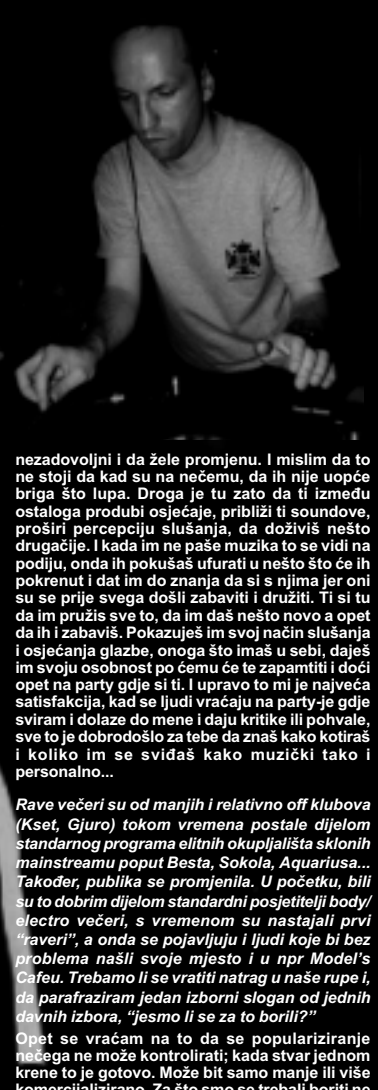
To s drogom ne možeš kontrolirati, ona je tu oko nas cijelo vrijeme i da nije techna bilo bi nešto drugo. Ljudi su takvi da će uvijek tražiti uzrok u nečemu, opravdanje i skidanje odgovornosti s

prvi susret s Maryem autor ovog intervjua imao je početkom 1992. u Gjuri 2, gdje su se uz Kset održavale pionirske techno večeri u Zagrebu. Tada je svakako bilo neobično vidjeti dj-a kako, nakon što pusti stvar, uredno pleše po cijeloj kabini i uživa, kao da pušta muziku samo slučajno, a zapravo je dio gomile na flooru. Četiri sata kasnije, isti nesretni autor bio je lakši za 5 litara znoja koji su ostali negdje na flooru Gjure, a postepeno je i shvatio da je već bar 2 sata vlasnik pozamašne glazbene kolekcije koja mu više ne znači ništa. 9 godina, 100 kazeta i 5GB mp3jeva kasnije, DJ Mary objašnjava kako je to sasvim normalna stvar...

nečeg drugog (npr. odgoja svojeg djeteta). Sjeti se 70-ih i Woodstock ere. Ako si gledao film o Woodstocku mogao si skužiti sve o tome što se tamo dešavalo, koji kaosi su to bili. Sve to isto možeš prenijeti i okrenuti u današnje doba jer sve je isto, to je bio oblik zabave tada, kao što je danas techno kultura. I kad mi neko kaže od starijih da djeca danas stvarno imaju previše droge oko sebe, samo im kažem da se vrate u svoje hippy doba i sjete se svega što je tamo bilo. Mladi su se zabavljali na taj način, išli na rock koncerte i droga je bila oko njih, isto kao i danas, uz jedinu razliku da je današnja populacija ljudi možda za nijansu mlađa. Naravno oblik zabave je drugačiji, moderniji i prihvatljiviji za mase. Stvar je ista kao i onda, prihvatiti ili ostavi; kako i koliko, kada i zašto. Dobro odgajano dijete znati će cijeniti ono što si u njega usadio i koliko si mu dao osjećaja odgovornosti za svoje postupke, da zna razlučiti što smije a što ne i dokle može ići. To što bi se ti ozbiljno zabrinuo da ti dijete kaže da ide na techno, ili bilo koji drugi party je nonsense jer onda bi se trebao zabrinuti upravo što ga puštaš van ili u školu jer može i na putu do tamo zaglibiti. To znači da bi se bio kao za odgoj svog djeteta i da nisi bio baš uspješan u tome.

Što ti pruža najveće satisfakcije kao DJ-u, kada su u pitanju reakcije publike? U kolikoj je mjeri smeta kada uočiš da je ljudima recimo svejedno što ti puštaš, već im je samo značajno "da ih nešto pere"?

Pa mislim da im nije baš svejedno što puštam jer i sam sam bio u dosta situacija u publici kad bi dj-i svirali loše ili jednostavno nisu pogodili osjećaj publike. Tada vidiš da su ljudi

nezadovoljni i da žele promjenu. I mislim da to ne stoji da kad su na nečemu, da ih nije uopće briga što lupa. Droga je tu zato da ti između ostaloga probudi osjećaje, približi ti soundove, proširi percepciju slušanja, da doživiš nešto drugačije. I kada im na pašu muzika to se vidi na podiju, onda ih pokušas ufurati u nešto što će ih pokrenuti i dat im do znanja da si s njima jer oni su se prije svega došli zabaviti i družiti. Ti si tu da im pružiš sve to, da im daš nešto novo a opet da ih i zabaviš. Pokazuješ im svoj način slušanja i osjećanja glazbe, onoga što imaš u sebi, daješ im svoju osobnost po čemu će te zapamtiti i doći opet na party gdje si ti. I upravo to mi je najveća satisfakcija, kad se ljudi vraćaju na party-je gdje sviram i dolaze do mene i daju kritike ili pohvale, sve to je dobrodošlo za tebe da znaš kako kotiraš i koliko im se sviđaš kako muzički tako i personalno...

Rave večeri su od manjih i relativno off klubova (Kset, Gjuro) tokom vremena postale dijelom standardnog programa elitnih okupljača sklonih mainstreamu poput Besta, Sokola, Aquariusu... Također, publika se promijenila. U početku, bili su to dobri dijelom standardni posjetitelji body/electro večeri, s vremenom su nastajali prvi "traveri", a onda se pojavljuju i ljudi koje bi bez problema našli svoje mjesto i u npr Model's Cafeu. Trebamo li se vratiti natrag u naše rupe i, da parafraziram jedan izborni slogan od jednih davnih izbora, "jesmo li se za to borili?"

Opet se vraćam na to da se populariziranje nebege ne može kontrolirati; kada stvar jednom krene to je gotovo. Može bit samo manje ili više komercijalizirano. Za što smo se trebali boriti ne

DJ Mary nastavak

znam, valjda smo nešto napravili u ovih 10 godina postojanja ove kulture na našim prostorima. Scena ide malo gore pa malo dolje ali definitivno sve to skupa raste i generacije su se izmijenile vjerojatno nabolje, što mi kao dj-je možemo primijetiti. Puno ljudi se do danas na partyjima izmijenilo, neki su odrasli ili upravo odrastaju uz nas i našu muziku. Malo ih je ostalo od samih početaka, dji su tu predvodnici. Partyja ponekad možda ima i previše, ali treba izabrati one dobre i otići se zabaviti.

Smatraš li možda da je kult DJ-a precijenjen u techno glazbi i jesu li time sami autori glazbe stavljani u drugi plan? Općenito, kako doživljavaš tu vezu DJ-a i publike?

Mislim da je kod nekih slučajeva stvarno malo taj kult dj-a precijenjen, što se očituje njihovim honorarima, odnosom i brizi prema njima. To je ono što mi se ne sviđa i otišlo je u nekom krivom smjeru koji sliči na neke rockerske i pop šablone. To su opet u svemu ovome neki dji iskoristili i napravili situaciju "dj je bog", a po meni to je totalno krivo shvaćanje ovog svega. Na samom početku neki akteri tog iskoristavanja su govorili o tome kako su pobjegli u neki underground i upravo to im se kod rocka i popa ne sviđa; što se bendovi tretiraju ko neki bogovi koji su viši od ljudi jer sviraju na povišenome i oni su u drugom svijetu, što je totalna besmislica, a sami smo si dozvolili da je to tako. A sad ti isti zagovornici tog undergrounda i techno kulture (npr. Westbam) furaju sebe pod totalne "techno" zvijezde i ispadaju totalno smiješni i dosadni.

Sve to je sad neko blamiranje, pljuvanje svega onoga što su prije pričali i ispada na kraju da su cijelo ovo vrijeme htjeli samo slavu, novac i da ih se tretira ih kao neke kvazi zvijezde...S druge strane mislim da autori glazbe nisu stavljani u drugi plan jer većina današnjih dj-a su i sami autori glazbe i njihove ploče se vrte, oni ih propagiraju i reklamiraju sebe na taj način što mi se čini ispravnim. Danas da bi bio uspješniji dj moraš imat svoj produkciju, to ti diže rejting, daje ti neke veće honorare, a diže ti se i status jer sviraš više po vani. To je dokaz koliko vrijediš i koliko si uspio u ovom poslu. Danas ima puno klnaca koji kupe 20-30 ploča i odmah misle da su dj-i (pogotovo kod nas), a sve je to neko

lupanje u prazno bez čega unutra. Mislim da već u samom startu idu sa krivim namjerama u ovaj posao, jer dj-anje to stvarno i je, to moraš voljeti da bi skužio ekipu i našao sebe unutra. Masu ih ide u to s tim da će bit slavni, popularni, da je to dobra lova i sl, a nitko ne gleda da je to dugotrajni proces nastajanja i sazrijevanja. Svi bi to postali preko noći a to ne ide baš tako, bar ne u ovom poslu, potrebno je vrijeme i neko iskustvo da bi postao "nekakav" dj...

Ima li na sceni i partyjima premalo komunikacije? Ne odnosi se pitanje samo na komunikaciju između ljudi na partyju, već između svih učesnika scene - DJa, organizatora, publike, snaga sigurnosti i uopće, kako bi svi oni mogli usuglasiti svoje interese?

Ponekad ima, ponekad ne. Mislim da bi komunikacije trebalo bit malo više jer puno puta se preklapaju party-ji i čini se da organizatori ponekad uopće ne vode brigu o tome, već samo misle na zaradu. Pritom ne znaju da u tom slučaju oni najviše mogu izgubiti, zato se dešava da partyji pucaju i da nema ljudi. Jer kad su 2 partyja u gradu isti dan (pogotovo žanrovski isti) tad nema dovoljno ljudi ni na jednom ni na drugom. Što se tiče komunikacije među dj-ima, među nekima ima više među nekima manje. Ja sam u dobrom kontaktu sa ostalim dj-ima većinom, ponekad dođe do nesporazuma ali sve je to valjda normalno. Kod publike ti je to isto relativno jer "sto ljudi sto čudi", neko te voli radi ovog i onog a netko te ne voli radi nečeg drugog, ali mislim da imam dobar touch sa njima jer sam dosta među publikom i znam kako dišu. To je vrlo bitno da oni vide da si ti stvarno tamo za njih i da si friendly, popričaj sa njima koji put, uputiš ih na nešto i kažeš svoje mišljenje-stav o tome i tome. To je vrlo važno, to oni stvarno vole. Na kraju tu smo da se družimo svi skupa i uživamo u dobroj glazbi...

Prilikom jedne davne konfrontacije s jednim mrziteljem techna, on mi je rekao da se techno može slusati jedino pod utjecajem neke droge jer je techno muzika bez duše. Jesmo li mi koji slušamo techno uistinu "bezuđni"?

Techno ima dušu i to strašno, samo ne mogu svi doći do nje što je i razumljivo. Tko skuži bit i tu pravu vrijednost techna taj je položio ispit iz glazbenog, jer kako u svakoj glazbi ima lošeg i dobrog, tako je i ovdje to slučaj. Mi naravno pričamo o dobrom, samo do dobrog techna svatko treba doći sam i kad otkrije čari toga onda će znati cijeniti to što ima. Svatko tko dođe na party i trijezan ostane cijelu noć, dobro se zabavi, taj zna slušati glazbu i tamo je ponajprije radi nje...

Operating tracks

DJ Felver

1. One Step Beyond 003
2. Gideon Jackson/Evil Eddie Richards - LHB 005
3. Kenneth Graham - Fire, Water, Machine
4. Plastic City Suburbia - Intercourse EP
5. Soundbox - Hooker

Luka

1. Surgeon/Regis - British Murder Boys
2. Function - Balance Of Power
3. Alexander Kowalski - Echoes LP
4. ARCart - Canal
5. Life - Never

DJ Tom

1. Circulation – magent
2. Melik & K Nool – Rue de Paris EP (white)
3. Repeat Orchestra – Personal soul EP
4. Sebastian Leger - ??? (white)
5. Yann Fontaine – Open your eyes (new phunk theory remix) (lp)

Augie

1. Chery Bomb - Live Sampler
2. Jamie Anderson - Black Sun
3. Airfrog - Bon Voyage (Swag Remix)
4. Grant Dell & Gareth Oxbly - Tribalation
5. Mr. G. - Homeward Bound

DJ Go-Cut

1. Yahel - waves of sound
2. Infected mushroom - Merlin
3. Cut & Cortex - Subliminar
4. Deedra - reload
5. Prisoners of the sun & Chris Organic - go get some grov

Astralis 'Made in Croatia', 01.06.01, The Best

Za Murphyeve zakone ste najvjerojatnije svi čuli - riječ je o skupini pravila koja se temelji na pretpostavci kako će stvari sasvim sigurno krenuti krivo ako za to postoji i najmanja šansa. Ako nas pitate, planetarna popularnost ovih empirijskih "zakona" temelji se na čudnovatom mentalnom sklopu, integralnom dijelu ljudske naravi koji nas navodi da loše stvari i sitne usputne životne nesreće dulje pamtimio i teže proživljavamo nego jednakovrijedne sretne trenutke. Kruh namazan maslacem nerijetko aterira na tepih na onu sretniju, nenamazanu stranu, stvari prepuštene spontanosti ne ispadnu uvijek na najgori mogući način, nepredviđeni problemi ponekad dovedu do boljih rezultata nego ste to u početku mogli uopće i zamisliti. Stoga uvodimo novu kategoriju anti-Murphyjevih zakona koju baziramo na činjenici kako stvari ponekad, nepredviđenim problemima usprkos, spontano ispadnu bolje nego ste se ih početno planirali, a pošto kao očevi i utemeljitelji teorije imamo pravo dati joj ime... neka se zovu "Peglački zakoni". Ovaj je Astralis pravi primjer njihove valjanosti!

1. Peglački zakon: slabiji odziv ne znači nužno i lošiju atmosferu! Doista, na ovom je Astralisu bila osjetno manja gužva. Veleajamski "Independence Day" održan tri dana ranije, nedostatak atraktivnijih stranih gostiju, hladnije vrijeme nego bi se očekivalo u ovo doba godine... sve je zajedno rezultiralo slabijom posjetom. Ali oni koji su se pojavili, bili su pravi brijači! Više prostora, bolja družina, ukupno... pogađate - bolja atmosfera.

2. Peglački zakon: ukidanje dva najavljenjena floora nije uvijek tragedija! Dodatak: pogotovo ako je u skladu s prvim zakonom posjećenost partya ionako lošija. Neočekivano prohladno vrijeme potjeralo je ljude u unutrašnjost kluba, terase su se zatvorile, a sve je to skupa sa sobom donijelo neočekivan obrat: bitno zgusnutiji line-up najavljenim je DJ-evima ostavio bitno manje vremena da se iskažu, što je cijelou prici dalo neočekivanu dinamiku.

3. Peglački zakon: kada manje iskusnom DJ-u

daš manje vremena, omogućuješ mu da se koncentrira na svoje najbolje ploče. Zanimljivo je to zapravo ispalo: iskusniji DJ-i poput Go Cuta nisu se baš previše dobro snašli u situaciji "koncentriranog" seta, tako da je upravo spomenuti Astralisov rezident prema našoj ocjeni bio solidan, ali ukupno gledano malo razvodnjen i nekako nezaokružen. Zato su Nitro, Fredy Bee i (iskusan DJ, ali rođeni egzibicionist) Fresh Jay u takvoj situaciji "pod pritiskom" procijetali i prikazali sažete, brze, ubojite setove koji su odlično "legli" na situaciju. Palčevi gore Nitrovom duhovitom umiksanjavu prastarog mega-hitva potpuno zaboravljene grupe "Dead Or Alive" s kraja osamdesetih ("You Spin Me Round").

4. Peglački zakon: ne zanosite se - ponekad je i Murphy u pravu. Da, da, tako to ide - izbori su gotovi, opet smo na vjetrometini. Fajrnt već u pet sati ujutro, ali i (pohvala brzoj reakciji organizatora) istovremeni nastavak na afteru u "Kulušću". Nismo otišli, bilo nam je sasvim dovoljno.

Odlična atmosfera, dovoljno prostora, dosta raznolikosti u glazbi, nitko od DJ-eva koje smo čuli nije briljirao, ali nitko se nije ni osramotio, nekoliko sjajnih trenutaka, sve skupa... ponovilo se!

Indeks Peglačkog Zakonika (IPZ): 83%
(Sergio Peglone)

Ecology Open Air, 09.06.01, Ponikve

Čudno je to kada već desetu godinu pohodite techno partyje. Tek što ste pomislili da vam je muka tog vida zabave i uvjerite sami sebe da je s time definitivno gotovo, ulovite se kako plešete na proplanku na obroncima Medvednice dok zora već dobroano rudi. Sigurno ima nekog misticizma u open air događajima. Nema dima, zrak nije zagušljiv, nema redova i gužvi i svi mogu naći svoje mjesto pod zvjezdama. Kako nema zidova, nema ni jake i poganski zvukovi koji se šire iz zvučnika čine da se poput naših predaka osjećamo sjedinjeni s prirodom i pitate se ima li boljeg ambijenta za techno od stare gotske europske hrastove šume.

No, vratimo se na početak. Neću ulaziti u detalje oko Špincinog prisustva; bitno je samo reći da nam je drago što smo bili nepotrebn i što nije bilo nikakvih intervencija s naše strane. Uostalom, zar se partysanima ista loše može desiti u šumi?

Ubrzo po dolasku, ustanovio sam jedan ozbiljan problem hrastove šume - ako ne plešete, ubrzo vam postaje neizdrživo hladno. U to doba, nešto prije ponoći, puštao je Solveg; zgodan techno ali baš negdje tada, upao je u pilana blok - valjda svaki DJ koji pušta minimal mora imati bar dva takva bloka u setu.

No, pomislili tada da još nisam bio na techouse flooru. Penjući se tako uzbrdo iz one čiče zime techno floora, buke i premda odličnog, ali tada malo iritantnog lighta i tek što se približio stageu zapljusne me topli povjetarac dok je iz zvučnika dopirao prkrasni lagani techouse u Patrikovej režiji... tralala...tralala...tralala... Pet minuta skoro religijskog iskustva...

Narednih nekoliko sati proteklo je u prešetavanjima između dvaju floorova. Augie je puštao prekrasni techouse, Vextax i Misjah su ugodno zavrtili žestoki techno, Omar je malo spustio atmosferu na techouseu nakon Augiea. Mrkim facama nije se vjerojatno dalo putovati toliko daleko pa su se konačno do partyja uspjeli probiti samo najveći fanovi.

Katarzu iz uvodnih redaka ovog teksta autor je puštao negdje oko 05.00, kada je, ostavivši fotoaparata kojim je napravljena bogata galerija slika, oduševljeno skakao na techno kojeg je puštao Scortek. Dan je već temeljito počeo, a na flooru su ostali samo "udarnici", i upravo su ti trenuci najbolji, jer DJ pokušava izvući posljednje ostatke energije koje su naši napačeni reaktori u stanju proizvesti. I gladate tih par manijaka, kao što ste i vi, PLUR vas obuzima i odjednom više nije bitno što ste već deset sati na Ponikvama i što ste skoro 20 sati budni.

Možda posve nebitan party za zagrebačku scenu, ali skromnom autoru sasvim sigurno milestone event, u rangu Under City Ravea i prvog Future Shocka. Za kraj obavezno moram spomenuti radare koji su bili tako dobra i draga stvorenja, da to nije zabilježeno u analizama hrvatske rave i party scene. Dalje, manje ugodna dužnost mi je spomenuti dvije ogavne kosoči koje su plesale na techno stageu dok je puštao Misjah i kao nešto animirale publiku. Obučene u najgore "fufa" odore, isfuravajući plesne pokrete kao da su na Zlatnom Gongu dok pjeva Colonia a voditeljica je Vlatka Pokos (postoji li još taj užas od emisije uopće?), definitivno su uništavale atmosferu. Premda su bile zapravo beznačajno kratko gore (možda pola sata), užasno su me inzervirale i iz principa ih nisam htio fotografirati... Čujete? Niste vrijedne filmal! Da ne ispada da završavam recenziju ružnim riječima i povišena tona, moram svima preporučiti da kad god uzgumno poslušaju Augiea jer se radi o stvarno odličnom umjetniku, koji je nepravdno zanemaren na našoj sceni.

Faktor Religijskog Doživljaja (FRD): 88%
(seadd)

Subota, 16.06.2001.

Synergy, Livada Ponikve, Zagreb
minimal floor: Ulix, Trick-C i Point,
trance floor: Miss Sunshine, Slidder, Go Cut i Gaby
40 kn

High Tech - The Last, Klub 100, Velika Gorica
Nitro, Patrik, Marko Musulin, Keops, Tom.e, Robbie
L., Dee, Twisted Twins
s flayerom 30 kn, bez flyera 40 kn
Stereo Studio, Tvornica, Zagreb
Make, Cet, Senad, Frajman
do ponoći 50 kn, kasnije 60 kn

Overloop - End of School, Planet, Sesvete
Jay-C, Fredy Bee, Tome

Extravaganza, Extravaganza, Varaždin
Kiki, Deeg, Denny, Heva, Arnie, Ain'tune
do ponoći 20 kn

Omegaritam, Brod, Zadar
Pero-Fullhouse, Vedran, dB, Josip
Get It Up @ Fun, Fun Academy, Rijeka
Glenn Miller, Petar Dundov, TomSpin, Robie Ray
s flayerom 40 kn, bez flyera 50 kn

Over And Out, Oxygene, Osijek
Dario (da, Mr. DJ), E-Base, Flash
u preprodajni 40 kn, na ulazu 50 kn
Summer Expedition, Pekarna, Maribor (Slo)
techno floor: Darren Price, Dope Control, Shocker
D, Mono-ton (H),
house floor: Joe Montana (I), Dave Manali (I),
Deuce, Blasch, plus MC Alexea
80 kn

Extravaganza, Extravaganza, Varaždin
Kiki, Deeg, Denny, Heva, Arnie, Ain'tune
do ponoći 20 kn

Četvrtak, 21.06.2001.

Move Experience, Divinae Follie, Dubrovnik
Dave Mothersole (UK), Felver, Jeff
s kuponom 50 kn, bez njega 65 kn

Petak, 22.06.2001.

Perfection, The Best, Zagreb
main: Christian Smith, Petar Dundov, Dario, Cet,
Vip: Amor & Darian, Nicole
Terasa: Andrea Lene (I), Delano, Patrik

NiteLife, Aquarius, Zagreb
Frx, Grade i Tom
10 kn s flayerom i do ponoći, bez - 20 kn

Magic Grooves, OTV klub, Zagreb
Fresh Jay, Suresh Nelson, Stefanino (I), D and G
s flayerom 40 kn, bez flyera 50 kn
Moovare, Močvara, Zagreb
Aesque, Ivan i Mare
15 kn

Essential @ Caffe RAM, Caffe Ram, Kutina
Badass
free! svira se house, od deepa do techa
Beatology, Sea Star Club (ex. "Sahara"), Barbariga
metropolitan techno arena: Valentino Kanzyani
(Slo), Duke (A), Ogi, Allen Sforzina, Roberta,
Nu progressive lecture hall: Sito Garcia (Spa),
Simon (F), Make, Vlady, Tomi Rollo
60 kn

House Generation, Ghetto, Metlika (Slo)
Paolo Barbato, Huby, G-Funk, Twesty i MC
Concorde
s flayerom 1000 SIT, bez 1200 SIT

Subota, 23.06.2001.

Stereo Studio, Tvornica, Zagreb
Ari, Jeff, Patrik, Frajman
Cijena: do ponoći 40 kn, kasnije 50 kn
Extravaganza, Extravaganza, Varaždin
Techno floor: Lori the HiFi Princess (USA), Duc
(A), Deeg & Denny.
House floor: Shocker-D, Ain'Tune, Arnie & Heva
do ponoći 35 kn

Omegaritam@Aurora, Aurora, Primošten
Jim Masters, Jake, Pero-Fullhouse
Astralis, Sperone, Novigrad
Go Cut, Ludvig, Dogma 3000
s flayerom 30 kn, bez njega 40 kn
Overloop, Flash, Crikvenica
Fredy Bee, Jay-C, Pacco, Cortez
TechnLO, Vucedol d.o.o. Skladište, Vukovar
Fear, Scortek, Z, Fakir, Luka, Point
20 kn u preprodaji, 30 kn na dan partya

Dramatica, Vega, Osijek
Umsek, Sly, Loki Masa
Africa Night, Afrika, Trebnje (Slo)
Ulix, Point, Dojaja, Sputnik, Martelli
+drum'n'bass floor

Nedjelja, 24.06.2001.

Kontrapunkt, Aquarius, Zagreb
Jamirko (Slo), Pier (Slo)

Četvrtak, 28.06.2001.

Clubbing Session #6, Cult, Polmer (Pula)
Crazy Lemon, Marc Grabber, Quest i Zoki Bravo C
20 kn

Petak, 29.06.2001.

Perfection, The Best, Zagreb
Jeff Mills (USA), Petar Dundov, Dario, Cet
Art-Me, Močvara, Zagreb
Sveto Trojstvo (Yu), Organizacija (BiH), Monkibo
Records (Slo), Fluid x2 (Mak), Funk Guru
30 kn
Omegaritam@Aurora, Aurora, Primošten
Craig Walsh, Vedran, Pero-Fullhouse, Lushi, Josip

Tech-Mahal, Dom mladih Skenderija, Sa (BiH)
Umek (Slo), Dejan Miličević, Ady
10 KM (1KM=1DEM)

Subota, 30.06.2001.

Stereo Studio, Tvornica, Zagreb
Omar, Augie, Partyk, Felver
do ponoći 40 kn, kasnije 50 kn
Extravaganza, Extravaganza, Varaždin
Stefan Auer (A), Deeg, Denny, Heva, Arnie, Ain'tune
do ponoći 25 kn
Essential @ Caffe RAM, Caffe Ram
Badass i Frx
besplatno!
Omegaritam Summer, Strada, Opuzen
Craig Walsh (UK), Pero-Fullhouse, Josip, dB
Direct Drive, LP Novi Vinodolski
Keops, Nitro, Marko Musulin
Sunshine of Underground, Robinson, otok Supetar
kod Cavtata

Chris Dis (D), Tolle, Kiki Jr. i Topa
70 kn (uključen prijevoz do otoka)
Different, Crossroad, Malinska, otok Krk
Mark Spoon, Ivan Mastermix, Partyk, Supper Budha
Aktiv, Vega, Osijek
Go Cut, Ludvig, Dogma 3000, Loki Masa, Sly
30 kn

Space Night, Hala Golovec, Celje (Slo)
techno floor: Ben Sims (UK), Christian Varela
(Esp), John Worwick (UK), Ade Fenton (UK),
Valentino Kanzyani, Dope Control, Veztax, Ulix i MC
Mars,

house floor: Tzee Cooper (USA), Phat Phil Coo-
per (UK), Torsten (D), Aleksij, Eddy the Fish, Jo-Jo,
Benjamin, MC's Mirimino & Joy, Machine, plus
kongo performance by Idris

trance floor: Brooklyn Bounce a.k.a. DJ
Bonebreaker, Future Breeze, Armando, Miss Gaby,
Krištof,

break'n'bass floor: Slinky (A), Pier, Stauder (A),
Elabjer, Markoman & MC Easy-G, Chilli & Milojo
3500 SIT (oko 35 DEM) do ponoći, poslije ponoći
4000 SIT (oko 40 DEM),

ulaz od 21h, pocetak u 22h, besplatni autobusi
prema lokaciji kreću iz Ljubljane, Kranja, Maribora i
Kopra, službeni after je u klubu "Imperius", Izlake.

Laurent Garnier@AG Ambasada Gavioli, Izola (Slo)
Laurent Garnier (F)

Timeline

powered by pegla.com

PLURImpressum

PLUR je mjesečni newsletter udruge za zdravlju
subkulturnu scenu Špica. PLUR znači Peace
Love Unity Respect.
Pitanja? Komentari? spica@spica-info.hr!
Urednik: seadd (seadd@yahoo.com)
U ovom broju sudjelovali su seadd, TT
(croninja@hotmail.com), Sergio Peglone
(sergio@pegla.com), sinka, ema.
Logotip Špica i PLURa napravila je anchee.
Cover: Manuela a.k.a. Blue Fusion @ shockers

Ecology, Ponikve, 09.06.2001, Techouse floor